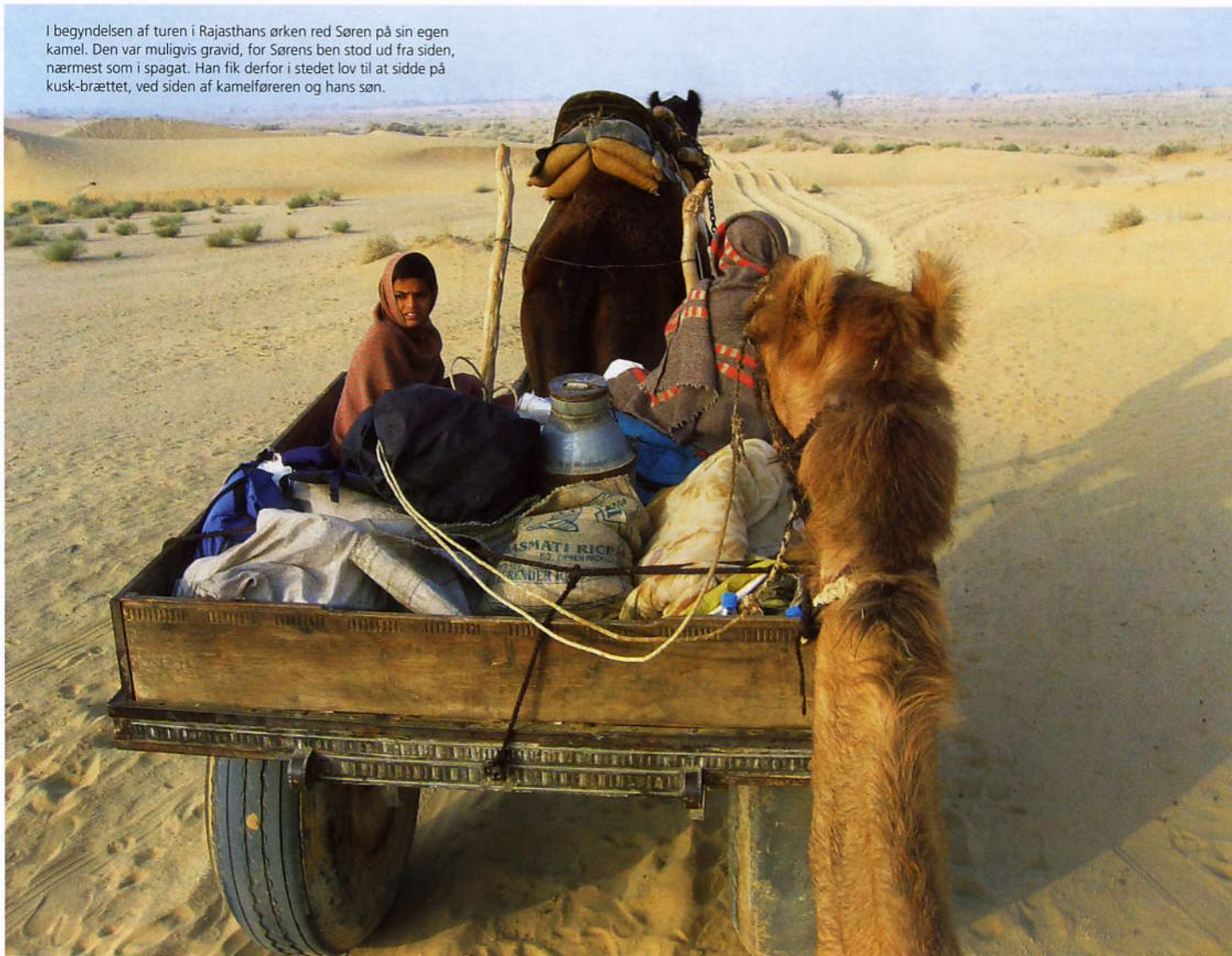

I begyndelsen af turen i Rajasthan's ørken red Søren på sin egen kamel. Den var muligvis gravid, for Søren's ben stod ud fra siden, nærmest som i spagat. Han fik derfor i stedet lov til at sidde på kusk-brættet, ved siden af kamelføreren og hans søn.

han tager gerne alene af sted en måned om året for at genopleve den frihedsfølelse, han havde i en autocamper i USA for ti år siden.

”Når jeg har tjekket ind og kun har min lille rygsæk tilbage, så begynder eventyret. Så har jeg sådan en dejlig fornemmelse af frihed. Det er noget nyt, jeg skal ud til nu, og jeg skal ikke tænke på alle de ting derhjemme, som min indre kalender normalt er fyldt med. Når jeg er ude at rejse, går det fra dag til dag. Normalt er det først om morgenen, når jeg står op, at jeg vælger, hvor jeg skal hen. Jeg har selvfølgelig forberedt mig hjemmefra, så jeg ved, hvad der venter mig i den anden ende. Men om jeg tager mod øst eller vest kommer an på, hvilken bus der kommer først, eller hvordan vejr-

udsigten er den morgen. Og det er det, jeg synes er så charmerende ved at rejse. At jeg ikke på forhånd er bundet af noget fast.”

Men det er ikke kun følelsen af frihed, der får Søren til at blive ved med at rejse. Det er også det indblik, han får i den lokale kultur.

”Jeg kan godt lide at læse romaner for at sætte mig ind i, hvordan befolkningen lever, og hvordan landets atmosfære er, og så tage derover og prøve at leve mig ind i den stemning. Det er det, jeg går efter, når jeg tager ud at rejse. Det er ikke mindesmærker, bygninger eller museer. Sidste år, da jeg var i Indien, kørte jeg forbi Taj Mahal i tog. Jeg rejser ikke efter døde ting. Så kan jeg bare købe et postkort. Det er da flot, men der er ingen atmosfære i det.”

Og en af vejene til at mærke atmosfæren går ifølge Søren gennem maven.

”Jeg går meget op i at prøve alt muligt mad, når jeg er ude at rejse, og jeg går gerne ind på de lokale steder. Fordi det er den lokale mad, giver det også automatisk en indgangsvinkel til mange mennesker, for de synes, det er interessant, når der kommer turister ind og spiser ligesom dem. For eksempel her i vinter, da jeg var i Sri Lanka, var jeg inde i et munkelov for unge mænd, og der var et sted, hvor unge knægte i deres røde dragter spiste. De kunne jo godt se, at jeg stod og kiggede, så jeg blev budt ind og fik lov at spise sammen med dem inde i klostret. Det er sådan nogle oplevelser, der er interessante ved at rejse. At man lærer noget om,